

Jälkimuisto, sen muinen cunniallisen ja hywinymmärtäväisen perhen-isännän, ...

Alan, Henric Michelsson

1700-1829 81 Cbza 1765 Micke1sson

National Library
of Sweden

Jälkinuisto,

Sen

Muinen

Cunniallisen ja Hywinymärt-wäisen.

Perhen-Isännän/

Mattias Mickelin Pojan

Syntyman ja täällä Lähdenön Olike,

Lapin Pitäjässä, Mlakeeren Kylässä ja Pietilän Talossa;

Mitä siihen edelliseen tule:

Niin on hän syntynyt tämän wiheijäisen elämän
walkeuteen sinä 14. p. Helme-Euusa, W. 1721.

Taas:

Jätti hän maailman sinä 30 p. Joulu-Euusa W. 1764.

Cosca hän oli maistanut luonnon waldacunnan catkerutta
42. Wuotta, 10. Euucautta, 2. Wiikko ja 2. Päiwää.

Cocoonpandu ja Pränttiin annett.

Hänen Welipuoleldans

Henric Mickelin Pojalda Allaanilda

Wuonna 1765.

Tuessa Prändätty

JOHAN CHRISTOPHER FRENCKELLIDA.

W. c. Mailma! sinun jätän, 10.

I. v.

Lian edel caicki Euin waimoist syndyn oli, Piti kees
 ran euoleman; Ja taas Elian jälken, Haman Bas
 sunan ääneen, Caick' euollold' pois otetan.

2. Hiffias muinen itki, Eose' euollon postti tuli, Oihäisen ää
 nella; Näin armon aie' on callis, Ei ihmis pare' ol' walmis
 Nin', mailmast' eritä.

3. Dawid hän henges' huocaa: O! HERRA älä ota Mua
 kessi: iisäs pois; Cas'! cuing' hän caiken ikäns On sista mur
 hett' pitän', Ett' duomioll' seisoo wois.

4. Se on yr' huono turwa, Jost' harwat owat wapa: Euols
 lees tehda catumus; Eänäpän on se sanott': Jos autuast'
 euolla tahdot, Nijn tee coht parannus.

5. Wei! sängen eowat sanat, Jore' kiejotitetut owat, Apoo
 stolein aicana: Hurscas työllist' autuar' tulee, Cuing' Jumae
 latoin luulee, Näit' caickij' tutkeisa?

6. Ja,

6. Ja, mitäst' hän niist' häöli, Eanos: niit' mitukin eno
11. Jote' elämi' on ennen täällä; Rehutean duomio päiväni,
Eose' me idä' löydämm' heidän, Basunan jyrinäll.

7. Herra kuin hengen andan', Ja elinaican' mitan, Jo
ennen mun syndymään', Hän pane minun täällä, Eose' tahtos
paartein päälle. Mut' Jesuren ystävän.

8. Monarkit, Potentatit, Euringat, suuret Kaadit, Mu
ringon piirin ald', Seuravat samaa lakij, Euin synnin myr
tyst' tuli, Ja Ewan umenald.

9. Esi' isäm ennen itkeit, Eose' euollon hekkens' tutkeit, Jo
hamast' nuorudest'. Tairvas ja maa ne hukuu, Euin Petar'
sijtä puhuu; Waan sielu elää iäisest'.

10. Waan mitä niihin tulee, Jotea täällä autuast' euolee;
Heill' woitto euolles en, Alinaastans seisowaisus, Ja sielu us
con halus Heis löyty, ast' euollohoon.

11. Jesus oli euollu ja haudatt', Ja kärsi veri saumat;
Waan eunn'ans suuruder'; Syndisten parcaim tähden, Eanoi
Jesus: mä lähden Lamm' sten Paimener'.

12. Ihmisen sielun sauwa On hengellinen rauha, Ja Je
suren ystäwys; Taas euollos wahwa turwa, Se catuwainen
huutaa: Paimaa Jesu mull' kärsimys!

13. Eaiet' kuin wiel' orwat jälilt', On pelwon ja toiwon wa
llit', Waan wiseht' waaditan; Euollo on cowa wieras, Eill
kuin on useos hidas, Eit' joutun catumaan.

14. Ijancaikiset wuodet On alcums edes tuonneet. Myös
Welipuoli wainallen, Puu pösyä caadannosans, Hän on jo
saanut osans, Käyn lugunlascullen.

15. Eay' wijdett' kymmend' wuotta, Wiel' kymmenen euu
cautta, Parin wijkon ja päivän canh', Lopett' hän armon ai
cans, Ja tämän ajan waiwans, Jätti murhen lapsillens.

16. Ohderän lapsen Isä, Wiisi päivää sangyn pitää,
Euin walju matcamies, Wiimeisell' ehto hekkell, Eose' käwi
euollon rekkell', Paimendans tygöns riens.

17. Joca myös cohta tuli, Ja hänen tilans euuli, Mutun
den asioista, Nucourell hän päätti, Mailman hywäst' jätti,
Aupens huus' Jesusista.

18. Niist'

18. Niist' yhderästä pienest, Ennen kuin ercan' äitest, Wiisti
käwi cuollon tiell', Ja sitten taas niill' kahdell', Edesmennell'
wanhall' wiudell' Tapahdii suuri armo wiel :

19. Jotea Eastens listos cuolit: Ja taiwan cunniaan tulit,
Uut: a wirttä weisamaan; He on nähnet Isäns woiton, Ja
taiwan cunnian coiton; Triumpherawat ainian.

20. Eari ovat wielä jälill', Joidenga elon wätill' Jumal'
pani wirhensä lain: Heild' on turwa peis tullu, Isä ja äiti
cuollu, Waan Jumal' woi auttaa ain'.

21. Woi! teitän Orwot parat, Jote' Uuden Wuoden a-
laatt' Itcull' ja murhella; Förmöndärinn' on cuolleet, Te wä-
hät airwan nuoret Jziänn' hoittamaan.

22. Orwot syö orwoin leipää, Sill' caicki tuntelet heitä Ma-
ilmas louckawat; Ei isä enä auta, Eit' äitet huutaa taitaa;
Ah! astiat surkiat.

23. Minä tiedän coeturest', Ja omast' waellurest', Cuing'
orwoin tila on, Jotea cuusitoista vuotta, En ole suingan suos-
ta Luottanut armohoon.

24. Sun Sisares ja Weljes Surewat myös sun jälkees;
Waan mitäst se auttane; Ei itcull' mitän saada, Waan
paramuren cautta Caam lewon sielulle.

25. Sun Leskes, Witipuoles, Jote' asti isäs huonees, Mure-
hell' sun muistawat, Eit' jäiwät yhdell' ajall' Sarpbetan lesken
tawall', Turwaansa caipawat.

26. Mitäst mä weisan caurwan? Jää Weljen HCKran
rauhan, Duomio päiwään ast', Jona suuri waldias Duomat'
Hän aukaisee sen juowan, Cui edes seisoo wast'.

27. Jesuren Beren peso, Ja armon wirta iso, Lohdut'
mua mactamiest', Cuoleman postij wastaan, Cuskeisan Jzän
maasta; Tee tutuy' taiwan tiest! Amen.

